

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 137**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste.

Tack för bref och brefkort och för alla de glömlunda Rollen
samt omhulsa mig öfver mitt hufvud, då jag hör hur vi ha det
'inrättat'. Jag lämnar också duktigt men som ingen annan är så
länge. Tack är så mycket af lofrens grundmurar och jag så för
säga mig förliga och klara, du vet, att det detta är gånst, brukar
det gå som en duss att resa väggarne. Hej alltså! Jag tycker
mycket om Kullen, mycket om Skåne, mycket om resterna.
Ten. Mätte inte hela sammanen gå ifrån mig, jag har nu en
god tid att arbeta för. Det vet jag. Och det är alltid bra att ha
något som lockar.

Pingstare har varit ytterst usel i väderleksmäng, men vi ha
haft en så god myket från Amerika, som har uppnått det
dråliga väderet och mycket mer därtill. Sammy skrifver
nämligen ett så gånst och förkynningsfullt bref, samt om alla
dessa betydningar nu vara slutt. Johan har nu i den där su-
derRöna staden vid Stilla hafvet lyckats köpa en tabaksaffär
och de vänta att detta skall ge dem deras berymning. Ja, du får tän-
ka på att de ha varit riktigt fattigt arbetarfolk, så att prat-
tionerna äro inte stora till en början, men tänk ändå om de
finns så att de kunde resa sig utan dessa ständiga betydningar.
Sammy är mycket lycklig, Johan är som en ny människa och
de äro så tacksamma mot mig. Jag skall inte säga ännu hur
glad jag är eller rättare skulle vara om jag riktigt någode tro
på hättringen. Jag skref ju för inte så länge sedan, att jag hellre
ville ha detta att de finns det bra i Amerika än att Nobelpris. Det
är inte bara deras underhåll, som är så dyligt, utan också
den ständiga kärlan af dödsnad öfver att ens närstående
ha det svårt, som har pinat mig.

Bref har jag också haft från Anna Oden, att typiskt hade
rottsbref från en opererad patient. Hon är mycket jäm-
merligare nu än före operationen. Hon har väntat sig
att hon skulle vara så glad då allt var öfver, men det

har varit något i slag med turerna som om de inte
väge riktigt rätt. En annan blaf förlamad efter be-
döfningen, så att han inte kan komma kläda sig själv ännu.
Han är mycket beskräpelig. Men sådant ger sig ju och en
stor tur är det ju att han kan sammanse på sig för att
kunna skratta - Säg mig nu du, som har begrepp om
den här saken, tror du, att det kan vara nog, att han
far ut till vännen på landet och ligger där öfver som-
maren eller annan du att jag tror lynda henne på en
hadrona. Bliu han kraftlös och en stund att skratta sitt
arbete så kommer det ändå förr eller senare att gå
ut öfver mig, för han har ingen annan. Jag tycker, att han
skulle kunna bli frisk han som helst bara han får gå
ut och andas, men säg hvad du tror.

Idag är värft på Kullen och våra barn ska med
och afficiera på mycket utpräglade platser tror jag,
men det ger ju dock intresse åt tillställningen, så
att jag måste väl gå dit, fastän dybligt är min fara.
Tio mycklingar har idag dött en välolad och sanglig
död på Tiskrägen, det är en nyliq song. Gugen beqviper
arbeten om det inte är några otäckta nätter - Grisen
är det nättaste djur i världen och han gerna uttagit
hurets vanor om jag så får säga, så att han är folk-
vänlig och kommer emot en för att bli mycket allde-
les namn en hund. Växer och probas och är till stort nöje.
Jag tror nog, att Gvar tillbringa det mesta af sin
tid i hans sällskap.

Jag själv befinner mig i andanare i Djupadal i Ble-
king. Jag tycker inte att det var mycket med det, men
många människor ha älskat det, många pastor ha
skrifvit om det och jag får sätta in en liten sam-
därf från, ingensakt som jag inte mycket Rönner
Tiu om Bleking utom detta.

Helst så mycket till Guller! Har du sett aristiska
na. Får att Alberta Rönner i världen påstod alltid
att han Rönne Tiu en Blippa på Kullen, som var full af adelstema

den lilla